

**Liturgie morgendienst
Emmen, 20 augustus 2017
Thema: ben jij al een Psalm 37-mens?**

1. Votum

2. Vredegroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

3. Zingen: **Gezang 147:1,3**

4. Gods wil voor ons leven a.d.h.v. picto's geloof.nu

5. Zingen: **Gezang 154:2,3**

6. Gebed om verlichting met de heilige Geest

7. Schriftlezing: **Psalm 37** (*gelezen door...*)

8. Zingen: **Psalm 37:1-4**

9. Kindermoment: Wilhelmus

10. Preek

11. Amenlied: **Psalm 37:16**

12. Dankgebed, voorbede

13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)

14. Slotzang: **Gezang 147:4**

15. Zegen

De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Kindermoment: Wilhelmus

(kinderen groep 6,7,8)

- weten jullie hoe ons volkslied heet?
- kun je het ook zingen?
- wat is er bijzonder aan het Wilhelmus?
 - is een heel kunstig lied: elk couplet begint met een letter, [dia0] en als je die onder elkaar zet, krijg je 'Willem van Nazzov' (weet je wie dat is?) (waarom zou de dichter dat zo gedaan hebben?)
- Psalm 37 is ook heel kunstig gemaakt: ieder vers begint met de [dia0] opvolgende letter van het (Hebreeuwse) alfabet (waarom zou de dichter dat gedaan hebben?)

Vooraf: de Hondrugsweg in Emmen [dia1]

persoonlijke ervaringen

afsluiten met een peiling: wat zou u/jij doen [dia2]

- a: gaspedaal indrukken
- b: relaxt blijven, die minuut win je wel terug

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Vorige week liepen we met Psalm 36 aan tegen [dia3] twee werelden, die voor ons gevoel naast elkaar staan: de harde werkelijkheid van alledag waarin God eigenlijk geen rol speelt, en de werkelijkheid van, zeg maar, de zondag, waarin het over God gaat en hoe heerlijk en trouw en rechtvaardig Hij is.

Heb je met Psalm 37 vandaag niet zo'n beetje hetzelfde?

In deze Psalm zitten weer een paar populaire versjes, die je nog wel 's op een kaart treft of die gelezen worden bij een moeilijk bezoek:

[dia4] *Zoek je geluk bij JHWH, Hij zal geven wat je hart verlangt.*

En: [dia5] *Vertrouw uw weg aan JHWH toe en vertrouw op Hem: Hij zal het doen. (HSV)*
Prachtig!

Maar is het wel waar? Klopt het wel?

Gaat het echt zo makkelijk: *God zal je geven wat je verlangt...*

Hoef je alleen maar je verlanglijstje in te leveren – en alles komt voor mekaar?

Zal God echt alles doen wat je aan Hem vertrouwt?

Is het toch niet allemaal een beetje te simpel, te gladjes?

Is ook nu weer de concrete werkelijkheid van het gewone leven toch niet echt wel een beetje anders dan Psalm 37 in gedachten heeft?

Want, zie je dat om je heen – dat slechte mensen snel verdorren als gras?

Nog even, en verdwenen is de zondaar, je kijkt waar hij is, maar vindt hem niet? Is dat zo?

Is de werkelijkheid niet vaak precies andersom, zoals bijvoorbeeld in Psalm 73:2 (berijmd) staat: [dia6] *Met afgunst werd mijn hart vervuld,/ ik had geen rust meer of geduld,/ toen ik de hoogmoed zag der bozen,/ de voorspoed van de goddelozen./ Voor moeiten worden zij behoed,/ gaaf is hun lichaam, weldoorvoed./ Zij worden voor het leed bewaard/ dat anderen niet blijft bespaard.*

Is dat niet veel meer het gevoel dat je als gelovige kan hebben?

Wat helpt het, wat word je er eigenlijk beter van dat je gelooft?

Is het niet eerder andersom? Kom je niet veel verder, kun je niet veel meer geld verdienen (en een stuk makkelijker ook!) als je NIET gelooft!?

Waarom zou je je nog aan die 50 km/u houden als al die anderen om je heen je voorbij snellen en wel door het stoplicht komen, terwijl jij weer braaf mag stoppen...

Is dan toch niet gauw je reflex: trap het gaspedaal in en zorg dat je er ook door komt?!

Een woordje dat je triggert is [dia7] *geluk* (vers 4).

Gelukkig zijn – dat wil je. Toch?!

Het is in onze samenleving haast het meest belangrijke doel geworden: *geluk*.

Maar – hoe word je dat?

En wat is *geluk*?

Ik heb het een beetje ingevuld met wat plaatjes [dia8] [dia9] [dia10].

Ik geef toe: het is idd nogal ingevuld, en misschien wel een beetje seksistisch zelfs – maar zit er niet toch een beetje een kern van waarheid in?

Je zit zo gauw te kijken naar een ander, en te vergelijken – dat grote huis, die mooie kleren, die prachtige vakantie, die geweldige baan, zo'n knappe invoelende man, zo'n lieve zorgzame vrouw, van die heerlijke spontane en gezellige kinderen...

Oh, had ik dat maar, wat zou het dan een stuk fijner zijn, wat zou ik dan gelukkiger zijn...

Geluk heeft dus het idee bij zich dat je, om gelukkiger te worden, je [dia11] **iets moet krijgen wat je nu nog niet hebt**.

En onderschat niet dat wat je langs ziet komen op je beeldscherm daarin een belangrijke rol speelt; via films, soaps, en niet te vergeten reclame krijg je toch wel zo'n beetje voorgeschoteld wat normaal is, wat *trendy* en hip is, wat *hot* is, etc.

Meiden van deze tijd dragen dit... winkelen daar... kijken naar...

Eigentijdse mannen hebben dit... drinken dat... rijden daarin...

Maar het is te makkelijk om media, om reclame, slimme bedrijven met slimme marketing, om die de schuld te geven.

Het probleem ligt veel dichterbij je zelf: als mensen ongevoelig zouden zijn voor reclame, zou er echt geen reclame zijn.

Blijkbaar appeleert alles (nou ja: veel) wat je langs ziet komen wel ergens aan...

Je wilt ook inderdaad wel... nou ja, geen lozer zijn, erbij horen, gewoon gelukkig zijn.

Wat hier alleen heel dicht tegenaan ligt is [dia12] *jaloers zijn, teleurstelling, boosheid, het idee dat jou tekort wordt gedaan, dat er veel gemeen is, verbitterdheid, wrok.*

Gaan ze alweer op vakantie? Toe maar...

Hebben ze een nieuwe auto – waar doen ze het van?

Je hebt van die [dia13] Guus Geluks – hoe het kan... maar zij hebben we altijd geluk, zij winnen altijd wat bij de supermarkt, of een leuke prijs bij de loterij, beleggen hun geld altijd precies op de goede bedrijven...

En jij...

Je ziet al dat moois steeds wel langskomen, en je droomt er van voor jezelf, maar je ontdekt steeds weer dat het blijkbaar voor jou niet is weggelegd...

Kun je dat handelen?

Vorige week leek het er bij Psalm 36 eerst op dat er twee werelden los van elkaar zijn, [dia14] maar bij nader inzien ontdekte je, dat er toch maar één wereld is.

En dat de wereld van God alles te maken heeft met jou wereld van alledag.

Iets soortgelijks zit in Psalm 37. [dia15]

David die deze Psalm op zijn naam heeft staan, kent natuurlijk als geen ander de mooie, maar net zo goed de moeilijke dingen van het leven.

En er zijn genoeg andere Psalmen die er stem aan geven: aan dat je als mens in de sores zit, en dat gevoel dat God er niet is: *waar bent U? Of: waarom gebeurt dit?*

David is niet wereldvreemd...

En hij weet heel best dat een mooie buitenkant vaak helemaal niet zo veel zegt.

En dat al dat *glitter and glamour* vaak een dun vernislaagje is.

En dat je veel indruk kunt maken met grote dingen en dure spullen, maar dat je daar, als het erop aan komt, nog geen centimeter gelukkiger van wordt.

Het zou me niet verbazen als David wel 's met heimwee terugdenkt aan die simpele eenvoudige tijd toen ie als jongste jochie van het stel de schapen moest verzorgen in het veld – wat was dat mooi, en puur, en zuiver – vergeleken met die poppenkast en mooi praterij en vleierij en gekonkel waarmee hij in het schitterende paleis vol goud en zilver en schitterende kleden is omringd...

David geeft ons, luisteraars na zoveel eeuwen, namens God belangrijk advies.

Advies... Natuurlijk kun je aan advies voorbij gaan.

Het is net als met geloven – met een pistool op je borst *'en nou zul je geloven!'* of *'en nou zul je doen wat ik adviseer'* – dat werkt niet.

Leer van de wijsheid van een goddelijke wijsheidsleraar – of niet – *thats up to you!*

Overweeg het in elk geval...

[dia16] *Zoek je geluk bij JHWH / en Hij zal geven wat je hart verlangt.*

[dia17] *Blijf kalm en wacht op JHWH / erger je niet aan wie slaagt in het leven, / aan wie met listen te werk gaat. / Wind je niet op, laat je woede varen, / erger je niet, dat brengt maar onheil.*

[dia18] *Wie nederig zijn, zullen het land bezitten / en gelukkig leven in overvloed en vrede.*

En zo kan je nog wel even doorgaan, met allemaal wijze levensspreuken.

Dat is het beste wat je kan doen, wat je kan worden: een Psalm 37-mens!

[dia19] Ben jij al een Psalm 37-mens?

Wat is dat dan voor een mens?

In elk geval wel iemand 'waar iets mee gebeurd is'.

Iemand die het ware geluk heeft leren kennen, aan wie gegeven is wat het hart verlangt.

Dat is niet dat verlanglijstje – HERE God, ik wil graag dit en dat en zus en zo...

Het gaat daarbij veel meer om waar het echte geluk uit bestaat, waar je hart echt ten diepste naar verlangt:

[dia20] dat je iemand bent die geliefd is,

[dia21] dat je er mag zijn met wat je (niet) hebt en wat je (niet) kan,

[dia22] dat je geaccepteerd bent zoals je bent – als onvolmaakte mens.

En dan hebben we ook nog voorsprong t.a.v. David: wij weten van [dia23] Jezus Christus, Gods Zoon die mens werd, en in onze plaats de toorn vanwege het onvolmaakt zijn wegdroeg, en alles vervolmaakte, waardoor het nu ook rechtmatig fundament heeft gekregen dat je geliefd bent.

En wat de apostel Paulus onder invloed van Gods Geest er later over schreef als een juich- en jubellied: [dia24] het zeker weten dat **niets** je meer kan scheiden van de liefde van God, die Hij ons gegeven heeft in Christus Jezus onze Heer.

Iemand die dat geloof gegeven is, [dia25] die zich dat steeds meer eigen maakt, en er in groeit als een innerlijke kracht, aan zo iemand zal je ook meer en meer gaan merken dat hij/zij 'onaantastbaar' is, die je niet meer op de kast krijgt, die zich niet boos of gek laat maken, die er ongevoelig voor is wat een ander over hem/haar denkt of zegt.

Waarom zou dat nog belangrijk zijn? Belangrijk is wat *God* van je denkt!

En zo ga je steeds meer met andere ogen om je heen kijken; je ziet inderdaad wel waarvoor al die mensen om je heen zich druk maken en uit de naad werken en altijd maar ploeteren, en die nooit het idee hebben dat ze klaar zijn, die steeds weer méér en mooiers en luxers willen...

De Psalm 37-mens trekt daar z'n schouders over op, heeft eerder te doen met al die mensen die achter hun eigen geluk-idee aanhollen terwijl ze dat geluk-idee nooit zullen bereiken – dat is toch triest?

Wat is het dan **heerlijk en relaxt** [dia26] **dat God je geluk is!**

Dat je [dia27] **alles hebt en alles bent in Hem!**

En wat scheelt dat een gemopper; doordat je niet steeds meer naar een ander zit te kijken en te vergelijken, maar innerlijk geluk hebt, is er geen boosheid, wrok, verbittering meer.

Wat wordt het leven, zelfs het leven in deze onvolmaakte wereld, wat wordt het leven dan toch een stuk mooier!

De Psalm 37-mens is ook een mens die [dia28] nederig is.

Die zich er niet op voorstaat dat ie christen is, kind van God is, en dat wel even wil weten...

Die zichzelf niet volhangt met allemaal medailles, zo van 'kijk mij eens even wat ik allemaal doe en heb gedaan'.

Dat heeft niks met nederigheid te maken.

Nederigheid leren we meer nog dan van David van onze Heer Jezus. [dia29]

Jezus, Gods eigen Zoon, die de hemel en alle heerlijkheid daar verliet, er afstand van deed, en mens werd in alle kleinheid en ellende. Die zich uiteindelijk als een mak schaap naar de slachtbank liet leiden, om aan het kruis gehangen te worden, de onbeschrijflijke hel van de Godverlatenheid doorstond, en – Goddank! – ook weer opstond uit de dood.

Dat! Die [dia30] 'gezindheid van Christus' kent de Psalm 37-mens.
Die kan van zichzelf afzien, en gericht zijn op het heil van de naaste.

En tenslotte weet de Psalm 37-mens dat het in het leven aankomt op [dia31] vertrouwen,
geduld, lange adem.

Kijken met andere ogen ook – want, ja, inderdaad, zo is het, zo lijkt het helaas vaak wel:
dat je zo weinig merkt van God, en dat juist onrecht en wreedheid en brutaliteit en
gemeenheid aan de winnende hand zijn.

Toch: heb geduld! Wacht maar!

In de Psalm is het een refrein haast, dat wie trouw is, trouw blijft, het land zal bezitten.

[dia32] *Wie nederig zijn, zullen het land bezitten, en gelukkig leven in overvloed en vrede.*
(...) *Gods gezegenden zullen het land bezitten...*

Dat belooft JHWH je: grond onder de voeten. Een duurzame, veilige plaats.

Wacht maar...!

Dat is wat onze Heer Jezus Christus heeft gezegd:

[dia33] *Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het Koninkrijk van de hemel.*

[dia34] (...) *Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.*

[dia35] (...) *Gelukkig wie zuiver zijn van hart, want zij zullen God zien* (Matteus 5:3-10).

Zie je daar nog niks van?

Wacht maar...!

Kijk met gelovige ogen, met de ogen van de Psalm 37-mens.

En soms zie je dan al van die lichtstralen van Gods werkelijkheid!

[dia36] Ben jij al een Psalm 37-mens?

Amen

[dia37]